

Чл. 607. Когато въ опрѣдѣления срокъ мѣнителницата не бѣде прѣдставена на съда, той произнася унищожението ѝ. Ако приносительтъ ѝ прѣдстави въ тоя срокъ, съдътъ опрѣдѣлява на истеца единъ новъ срокъ отъ 10 дни, въ който той е длъженъ да заяви срѣщу приносителя искъ за собственостъ на мѣнителницата; въ противенъ случай, съдътъ ѝ повръща на просителя и отмѣнява задръжението, направено на приемателя за неплащанieto ѝ.

Чл. 608. Когато изгубената мѣнителница бѣде унищожена, признатиятъ съ опрѣдѣлението на съда нейнъ притежателъ може да иска отъ приемателя заплащанieto ѝ съ искъ по мѣнителницата.

Чл. 609. Лицето, което държи мѣнителницата и се прѣдставлява по правилата, опрѣдѣлени въ чл. 566-й, за нейнъ притежателъ, не може да се принуди да ѝ прѣдаде на оно-гози, който ѝ е изгубилъ, освѣнъ ако се докаже, че той ѝ е придобилъ по недобросъвѣстенъ начинъ или като е допусналъ груба грѣшка.

Отдѣление 14.

За подложнитѣ мѣнителници.

Чл. 610. Подложнитѣ и прѣправенитѣ подписи, които съдържа мѣнителницата, не произвеждатъ никакво влияние отъ гледна точка на правото на мѣнителница, върху дѣйствието на истинскитѣ подписи, които се намиратъ на неѣ.

Чл. 611. Ако мѣнителницата е прѣправена, джирантитѣ, които сѣ ѝ прѣхвърлили прѣди този подлогъ, тѣ сѣ отговорни споредъ първоначалното съдържание на мѣнителницата; тѣзи, които сѣ подписали подиръ прѣправянието, сѣ отговорни споредъ прѣправената мѣнителница.